

- 6) Στην κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK έννοια των «κοινοτικών κανόνων» εμπίπτουν μόνον οι διατάξεις των ευρωπαϊκών κανονισμών και οδηγιών καθώς και οι κανόνες απευθείας μεταφοράς αυτών στην εθνική έννομη τάξη ή και οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις εφαρμογής αρχών του ευρωπαϊκού δικαίου;
- 7) Αντιβαίνει στην αρχή της ειδικότητας, η οποία καθιερώνεται με την αιτιολογική σκέψη 10 και το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK, καθώς και στα άρθρα 20 και 21 της οδηγίας 2002/22/EK και στα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 2002/21/EK ⁽¹⁾ ερμηνεία των αντίστοιχων κανόνων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη κατά την οποία, οσάκις σε ρυθμιζόμενο τομέα, ο οποίος διαδέχεται τομεακή ρύθμιση «περί προστασίας καταναλωτών» αναθέτουσα ρυθμιστικές εξουσίες και εξουσίες επιβολής κυρώσεων στην αρμόδια αρχή του τομέα, διαπιστώνεται συμπεριφορά εμπίπτουσα στην έννοια της «επιθετικής πρακτικής», κατά τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 2005/29/EK, ή της «επιθετικής υπό οποιοδήποτε περιστάσεις» πρακτικής, κατά το παράρτημα I της οδηγίας 2005/29/EK, πρέπει να εφαρμόζεται πάντα η γενική νομοθεσία για τις αθέμιτες πρακτικές, τούτο δε ακόμη και όταν υφίσταται τομεακή νομοθεσία, θεσπισθείσα για την προστασία των καταναλωτών και βασιζόμενη σε διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, η οποία ρυθμίζει διεξοδικά τις εν λόγω «επιθετικές πρακτικές» και τις «επιθετικές υπό οποιοδήποτε περιστάσεις» πρακτικές ή, εν πάση περιπτώσει, τις «αθέμιτες πρακτικές»;

- ⁽¹⁾ Σημείωση: τα προδικαστικά ερωτήματα παρατίθενται με αύξουσα αρίθμηση διαφορετική από εκείνη της διατάξεως περί παραπομπής, η οποία περιλαμβάνει δύο ομάδες ερωτημάτων με μη διαδοχική αρίθμηση.
- ⁽²⁾ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).
- ⁽³⁾ Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51).
- ⁽⁴⁾ Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ L 108, σ. 33).

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαρτίου 2017 η Δημοκρατία της Πολωνίας κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 19 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-701/15, Stock Polska κατά EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Υπόθεση C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: Bogusław Majczyna)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει στο σύνολό της την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 19 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-701/15, Stock Polska κατά EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA),
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την έκδοση νέας απόφασης,
- να καταδικάσει κάθε διάδικο στα δικαστικά έξοδά του.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η Πολωνική Δημοκρατία ζητεί να ανατραπεί η απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 19 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-701/15, Stock Polska κατά EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA) (EU:T:2017:16), και να αναπεμφθεί η υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την έκδοση νέας απόφασης.

Με την αναρριζωμένη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η Stock Polska sp. z o.o., με έδρα το Lublin, κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ, και νυν, μετά την αλλαγή της ονομασίας του: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης — EUIPO), της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R1788/2014-5 και με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση του EUIPO της 14ης Μαΐου 2014 περί απόρριψης της αίτησης της Stock Polska sp. z o.o. για την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και τις προηγηθείσες αυτής αποφάσεις του EUIPO απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισης του σήματος «Lubelska», δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, λόγω της ομοιότητας του εν λόγω σήματος με το σήμα «Lubeca», καθόσον διαπιστώθηκε ότι η ομοιότητα αυτή συνεπάγεται κίνδυνο σύγχυσης του κοινού στο έδαφος της Γερμανίας, όπου το προγενέστερο σήμα «Lubeca» χαίρει προστασίας όσον αφορά την προέλευση των προϊόντων που φέρουν το εν λόγω σήμα.

Προς στήριξη της αίτησης αναιρέσης, η Πολωνική Δημοκρατία προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

1. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, καθόσον δεν εκτιμήθηκε συνολικά η ύπαρξη κινδύνου σύγχυσης βάσει της συνολικής εντύπωσης, λαμβανομένων υπόψη των διακριτικών και των κυρίαρχων στοιχείων, τούτο δε ιδιαιτέρως λόγω του ότι η εκτίμηση της ομοιότητας του σημείου με το προγενέστερο σήμα περιορίστηκε αδικαιολόγητα σε ένα και μόνο στοιχείο του εν λόγω σημείου (ήτοι το λεκτικό στοιχείο).

Το Γενικό Δικαστήριο κακώς δέχτηκε ότι η εκτίμηση της ομοιότητας δύο σημάτων δύναται να περιοριστεί στην εξέταση ενός μόνον εκ των στοιχείων που συναποτελούν το σύνθετο σήμα (ήτοι του λεκτικού στοιχείου) και στη σύγκρισή του με άλλο σήμα, αποκλείοντας από την εκτίμηση αυτή το εικονιστικό στοιχείο, χωρίς να έχει προηγουμένως διαπιστωθεί ότι το λεκτικό στοιχείο είναι το κυρίαρχο και το εικονιστικό είναι άνευ σημασίας. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε απλώς ότι το εικονιστικό στοιχείο έχει διακριτικό χαρακτήρα, μη λαμβάνοντας υπόψη ότι ο ασθενής διακριτικός χαρακτήρας του συγκεκριμένου στοιχείου του εν λόγω σημείου δεν ισοδυναμεί με μη κυρίαρχο χαρακτήρα του στοιχείου αυτού.

2. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της χρηστής διοίκησης και της ασφάλειας δικαίου, καθόσον δεν συνεκτιμήθηκε το γεγονός ότι το EUIPO δεν εφάρμοσε την περιγραφόμενη στις κατευθυντήριες γραμμές του προγενέστερη πρακτική του κατά τη λήψη αποφάσεων, καταλήγοντας κατά συνέπεια σε λύση αντίθετη προς την εν λόγω προγενέστερη πρακτική.

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεπε το γεγονός ότι το EUIPO παρεξέκλινε από την περιγραφόμενη στις κατευθυντήριες γραμμές του προγενέστερη πρακτική του κατά τη λήψη αποφάσεων, η οποία αφορά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθώς και το ότι δεν υπήρχαν ειδικές περιστάσεις που να δικαιολογούν την παρέκκλιση από την πρακτική αυτή.

3. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, διότι κατά την εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης θεωρήθηκαν ως δεδομένα ορισμένα πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν ήταν κοινώς γνωστά ενώ δεν ελήφθησαν υπόψη κρίσιμες περιστάσεις οι οποίες ήταν παγκοίως γνωστές, με αποτέλεσμα την παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων, και ειδικότερα:

α) θεωρήθηκε ως παγκοίως γνωστό το γεγονός ότι ο μέσος Γερμανός καταναλωτής δεν γνωρίζει τη σημασία της ονομασίας Lubeca, μη λαμβανομένου υπόψη ότι ο βαθμός γνώσης των λατινικών ονομάτων των πόλεων (δηλαδή της λέξης Lubeca) δεν συναρτάται με το επίπεδο γνώσης της λατινικής αυτής καθαυτήν καθώς και ότι οι καταναλωτές οινοπνευματωδών ποτών αποδίδουν ουσιαστική σημασία στη γεωγραφική προέλευση των ποτών αυτών,

β) θεωρήθηκε ως παγκοίως γνωστό το γεγονός ότι το εικονιστικό στοιχείο σε σχήμα κορώνας εμφανίζεται συχνά στην επισήμανση των οινοπνευματωδών ποτών.

4. Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθόσον:

α) το Γενικό Δικαστήριο δεν επισήμανε το στοιχείο του σημείου το οποίο είναι κατά τη γνώμη του κυρίαρχο,

β) δεν προσδιορίστηκαν οι περιστάσεις που δικαιολογούν τη θέση ότι η σημασία της λέξης «Lubeca» δεν είναι γνωστή στον μέσο Γερμανό καταναλωτή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.